

Sygn. akt IV U 113/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 czerwca 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSR del. Elżbieta Wojtczuk

Protokolant st.sekr.sąd. Iwona Chojecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2014r.

sprawy ze skargi J. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia (...)r. w sprawie o sygn. akt IV U (...)

postanawia:

I. **odrzuć skargę;**

II. **odstąpić od obciążania J. W. kosztami procesu.**

Sygn. akt IV U 113/14

UZASADNIENIE

Dnia (...)r. ubezpieczony J. W. złożył skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia (...)r., sygn. akt IU U(...)w sprawie z wniosku J. W. o prawo do emerytury i wniósł o zmianę powyższego wyroku poprzez przyznanie mu prawa do emerytury. W treści skargi wskazano, że skarga o wznowienie postępowania została oparta na podstawie określonej w art. 403 § 2 kpc z uwagi na późniejsze wykrycie przez ubezpieczonego środków dowodowych, które mogły mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu w postaci dowodu z zeznań świadków. W uzasadnieniu skargi J. W. wskazał, że o w sprawie IV U (...)wskazywał, że ma trudności w ustaleniu świadków, którzy z nim pracowali, w celu udowodnienia okresów pracy w szczególnych warunkach. Świadkowie zostali przesłuchani w sprawie o sygn. akt IV U (...), niemniej jednak skarżący nie wiedział wówczas o istnieniu podstaw wznowienia postępowania, o czym dopiero dowiedział się po odrzuceniu jego odwołania w sprawie o sygn. akt IV U 435/13. Podniósł, że dopiero teraz udało mu się ustalić, że żyją świadkowie, którzy razem z nim pracowali – A. S. i J. M.. Wykrycie tych dowodów nie było możliwe w uprzednio toczącym się postępowaniu (skarga k. 2-3).

W odpowiedzi na skargę organ rentowy wniósł o jej odrzucenie na podstawie art. 410 § 1 kpc ewentualnie o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych (odpowiedź na skargę o wznowienie postępowania k.8-10).

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem z dnia (...)r. w sprawie o sygn. akt IV U (...) Sąd Okręgowy w Siedlcach po rozpatrzeniu odwołania J. W. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia (...)r. nr (...) oddalił odwołanie (wyrok z dnia (...)r. k. 73 akt IV U (...)). Następnie dnia (...)r. ubezpieczony po raz drugi złożył wniosek o emeryturę w warunkach szczególnych.

Decyzją z dnia (...)r. organ rentowy na podstawie art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ponownie odmówił ubezpieczonemu J. W. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony na datę 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił wymaganego ustawą 15 – letniego stażu pracy w warunkach szczególnych (decyzja k.11 akt organu rentowego). Ubezpieczony złożył odwołanie od powyższej decyzji organu rentowego dnia (...)r., w którego treści zgłosił dowód z zeznań świadków T. S. i B. O. na okoliczność wykonywania przez niego pracy w warunkach szczególnych w (...) Sp. z o.o. na stanowisku kowal, ślusarz (odwołanie k. 2 akt IVU 435/13). Na rozprawie dnia (...)r. w sprawie o sygn. akt IV U 435/13 zostali przesłuchani świadkowie wskazani przez ubezpieczonego w odwołaniu od decyzji z (...)r. i Sąd Okręgowy w Siedlcach postanowieniem z dnia (...)r. odrzucił odwołanie (postanowienie k.23 akt IV U (...)).

Świadców: A. S., J. M., T. S., B. O. są dobrze znani ubezpieczonemu i byli mu znani w momencie składania pierwszego odwołania od decyzji ZUS Odział w S. z dnia (...)r. Ubezpieczony wiedział, gdzie wymienieni świadkowie mieszkają i jak się nazywają, że świadkiem J. M. spotykał się wcześniej na terenie O., gdzie obaj mieszkają. Żaden ze świadków nie wykonywała takiej samej pracy jak ubezpieczony w (...) Sp. z o.o., ale świadkowie pracowali na tym samym wydziale co ubezpieczony – W3. Ubezpieczony wskazał, że gdyby wiedział, że wskazani świadkowie, będą mu potrzebni składając pierwsze odwołanie od decyzji z dn. (...)r., to by ich zgłosił już wówczas. Nie zgłosił ich wcześniej jako świadków, bo uważał że wystarczą dowody z dokumentów (okoliczności przyznane przez ubezpieczonego k. 17v-18).

Sąd zważył, co następuje:

Skarga o wznowienie postępowania podlega odrzuceniu.

Zgodnie z art. 410 § 1 kpc Sąd odrzuci skargę wniesioną po upływie przepisane terminu, niedopuszczalną lub nieopartą na ustawowej podstawie. Zgodnie zaś z art. 407 § 1 kpc skargę o wznowienie wnosi się w terminie trzymiesięcznym, termin ten liczy się od dnia, w którym strona dowiedziała się o podstawie wznowienia, a gdy postawą jest pozbawienie możliwości działania lub brak należytej reprezentacji – od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub przedstawiciel ustawowy. W treści skargi o wznowienie postępowania ubezpieczony wskazał, że swoją skargę opiera na art. 403 § 2 kpc, bowiem po wydaniu wyroku przez Sąd Okręgowy w Siedlcach dnia (...)r. w sprawie o sygn. akt IV U (...)wykrył nowe środki dowodowe w postaci dowodu z zeznań świadków, których nie mógł wskazać w sprawie o sygn. akt IV U (...). W tym miejscu należy wskazać, że powyższa podstawa nie jest prawdziwa, bowiem z okoliczności podanych przez ubezpieczonego na rozprawie dnia (...)r. wynika, że świadkowie wskazani przez ubezpieczonego w skardze byli mu dobrze znani, i mógł ich zgłosić na etapie postępowania w sprawie IV U (...). Dowodu z wymienionych świadków ubezpieczony nie zgłosił tylko dlatego, że uznał, że przeprowadzenie tego dowodu nie będzie potrzebne, skoro dysponuje dokumentami. Zatem po wydaniu prawomocnego orzeczenia w sprawie IV U (...)nie doszło do wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. Nie budzi bowiem wątpliwości, iż skoro ubezpieczony pracował w w/w osobami w jednym zakładzie pracy, to znał te osoby, a dwóch z czterech zgłoszonych świadków mieszka tak jak ubezpieczony w miejscowości O.. Jest to niewielka miejscowość, gdzie tak jak na każdej wsi mieszkańcy się dobrze znają i niewiarygodne jest stanowisko ubezpieczonego złożone w skardze, że dopiero teraz udało mu się ustalić, że świadkowie żyją. Należy również nadmienić, że stanowisko w treści skargi jest odmienne od wyjaśnień ubezpieczonego złożonych na rozprawie dnia (...)r. i w ocenie Sądu zostało złożone jedynie na użytek niniejszego postępowania. Brak podstawy wznowienia postępowania skutkuje odrzuceniem skargi.

Również gdyby uznać, że dowody z zeznań świadków były nowymi dowodami, których ubezpieczony nie mógł zgłosić w trakcie postępowania IV U (...)to, należy wskazać, że nie został zachowany termin do wniesienia skargi, bowiem termin ten należy liczyć od dnia (...)r. tj. wniesienia odwołania przez ubezpieczonego od decyzji organu rentowego z dnia (...)r., w treści której wskazał dwóch świadków: T. S. i B. O.. Termin 3 miesięczny do wniesienia skargi upłynął zatem ubezpieczonemu z dniem (...)r. W momencie zgłoszenia w/w świadków ubezpieczony dowiedział się bowiem o podstawie wznowienia postępowania, gdyż w tym momencie nowe dowody były już ubezpieczonemu znane. Nie można uznać za zasadne w okolicznościach niniejszej sprawy, aby ubezpieczony o podstawie wznowienia

postępowania dowiedział się dopiero z uzasadnienia postanowienia Sądu Okręgowego z dnia (...)r. Wówczas bowiem, co najwyżej dowiedział się, że taką skargę powinien wnieść, bowiem Sąd wyraźnie o tym napisał w treści uzasadnienia.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na podstawie art. 410 § 1 kpc odrzucił skargę i na podstawie art. 102 kpc odstąpił od obciążania ubezpieczonego kosztami niniejszego postępowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w postanowieniu.